

PONÈNCIA DE FULL DE RUTA 2018-2019

1	Introducció.....	2
2	Els valors de la causa independentista.....	2
3	Antecedents	4
4	Objectius estratègics.....	5
5	Línies d'actuació estratègica.....	7
5.1	El camí social.....	8
	La mobilització ciutadana.....	8
	L'apoderament i el lideratge de la ciutadania.....	8
	La majoria social	9
	L'enfortiment de l'Assemblea Nacional Catalana.....	10
	L'escalada judicial	10
5.2	El camí nacional.....	11
	La derogació de l'article 155: el retorn a la normalitat democràtica.....	11
	La implementació de la República catalana.....	12
5.3	El camí internacional.....	13

1 Introducció

1 Han estat més de set anys. Hem arribat fins a la proclamació de la República catalana després d'un referèndum d'autodeterminació celebrat en les pitjors condicions: l'Estat espanyol va preferir posar la seva imatge en perill abans que permetre l'exercici de sobirania del poble català.

2 Hi ha presos polítics i part del Govern legítim a la presó o a l'exili. Ens hem vist obligats a passar per unes eleccions il·legítimes per defensar la posició guanyada, recuperar les institucions i sobretot per impedir que es pugui formar un govern alternatiu.

3 Amb tot això hem pogut constatar:

4 • fins a quin punt de violència està disposat a arribar l'Estat espanyol i que aquesta és també una línia vermella per a la Unió Europea, sobre la qual s'hauria de manifestar.

5 • que els partits i les institucions nacionals mantenen les limitacions i debilitats que el marc autonòmic al qual pertanyen els imposa. No obstant això, hauran de ser l'instrument en l'acció política al Parlament i al Congrés per prendre les iniciatives legislatives i resolutives que serveixin per desemascarar l'Estat espanyol, i alhora implementar la Llei de transitorietat jurídica.

6 • que tot i que el marc geogràfic, polític, econòmic, cultural i històric de Catalunya és Europa, avui la UE ja no és l'únic marc de referència. Fins ara s'ha expressat en el tema de Catalunya en qualitat de l'Europa dels estats, cal que ara s'expressi l'Europa dels ciutadans, recuperant com a eix principal la defensa dels drets humans.

7 Per tot això, la punta de llança del procés ha de recaure en la societat civil organitzada.

2 Els valors de la causa independentista

8 Els drets nacionals de Catalunya són una reivindicació històrica d'una comunitat humana amb una identitat, cultura i llengua mil·lenàries pròpies, que ha mantingut durant el temps la seva voluntat de ser respectada i considerada com a subjecte polític per gestionar el seu esdevenir.

L'Estat espanyol no ens deixa un altre camí que el de forçar l'exercici de la plena sobirania perquè el moment històric que vivim ens demana poder construir amb llibertat el nostre futur per garantir una millor qualitat de vida de la ciutadania.

9 Catalunya necessita disposar dels instruments que li permetin fer front als reptes socials, econòmics, ecològics i de gestió democràtica per millorar la qualitat de vida de les persones i aportar al conjunt de la comunitat europea i al món l'experiència de la nostra convicció democràtica i la singularitat del nostre procés.

10 La República catalana és una esperança de progrés per a tothom, que garantirà els drets i donarà oportunitats a tots els ciutadans, per diversos que siguin els seus orígens, llengües i sentiments de pertinença, en base a la unitat civil del poble català com un sol poble.

11 **La independència política de Catalunya és una necessitat** que es veu incrementada per l'exigència de gestionar des dels valors emergents en les noves formes de gestió pública pel bé comú:

- 12 • **Una nova organització institucional i representativa exemplar, més propera a la gent**, que augmenti la qualitat democràtica de la societat i cedeixi espai a les sobiranes en els diferents àmbits de gestió, que acosti la presa de decisions als ciutadans i rendibilitzi l'apoderament de la gent en la gestió pública.
- 13 • **El coneixement precís de les noves i complexes problemàtiques socials.** Els canvis en el model de vida de les persones exigeixen noves formes de gestió que demanen més poder polític de proximitat.
- 14 • **L'eficiència en la gestió dels recursos propis.** El millor coneixement de les fortaleses i les debilitats del país, tant els econòmics, els humans com els naturals, permetrà models d'administració moderns, amb el protagonisme de les persones i donarà sortida útil a l'apoderament de la gent.
- 15 • **Un increment de la identificació dels ciutadans amb la seva comunitat** afavorirà el compromís de les persones al respecte a la diferència, a la inclusió social i a construir comunitat pel bé comú.
- 16 • **L'obtenció de la plena sobirania en tots els àmbits.** Estar supeditats a altres sobiranes foranes ens fa esclaus de poders que no controlem i, per tant,

condicionats i frenats per aquests poders que no ens permeten gestionar eficaçment el bé comú.

3 Antecedents

El Full de Ruta del 2017 iniciava els antecedents a partir de les eleccions plebiscitàries celebrades el 27 de setembre de 2015. Plantejava com s'havia arribat a la consideració que calia posar al centre del debat polític un referèndum d'autodeterminació vinculant i es visualitzava un inici incipient de l'activitat judicial contra el procés.

El Parlament de Catalunya, després d'unes llargues sessions parlamentàries i la providència del Tribunal Constitucional suspent-ne el canvi de reglamentació (que posteriorment ha sentenciat que complia perfectament les normes constitucionals), va aprovar la Llei del referèndum i la de transitorietat jurídica. Això i la convocatòria del referèndum de l'1 d'octubre va comportar un enduriment en les accions judicials, una intervenció absoluta dels comptes de la Generalitat per part el Govern de l'Estat, i un ús brutal de les forces policials estatals per frenar la celebració del mateix referèndum, en què centenars de col·legis electorals van ser violentament escombrats i part dels votants van ser agredits sense cap mena de mesura. Posteriorment van camuflar o justificar les accions violentes policials amb discursos antidemocràtics. Hi ha un trencament important en l'acció de l'Estat espanyol cap a la violència declarada, el silenci polític i tàctiques compartides per PSOE, CS i PP al Congrés i al Senat per arraconar amb tècniques de codi penal predemocràtic un moviment polític, pacífic i civilitzat.

Des de l'1 d'octubre, tant l'acció judicial com la policial s'han intensificat. Des de l'aparell judicial i policial de l'Estat han començat a esbossar la justificació a tota aquesta acció considerant la mobilització de la ciutadania com a acció violenta, quan totes aquestes mobilitzacions sempre han estat un exemple de pacifisme, civisme i d'admiració. S'inventen fets violents quan no se'n produeixen o simplement els provoquen les forces policials o els altres quan comproven que tenen via lliure per exercir violència i pur terrorisme d'estat.

La culminació de tota aquesta intensificació es va produir en una primera fase el 16 d'octubre de 2017, amb l'empresonament preventiu de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, ambdós presidents de les entitats sobiranistes més importants de Catalunya. Posteriorment, en una segona etapa, el 2 de novembre de 2017 hi va haver l'empresonament d'una part del Govern, fet que provocava que a l'altra no li quedés altre remei que romandre a l'exili a Bèlgica (tot plegat és el resultat d'una falsa acusació de sedició i rebel·lió, quan la Llei del referèndum i la de transitorietat jurídica especifiquen, clarifiquen i posen en coneixement de tot el món que s'està legislant «el dret inalienable i imprescriptible del poble de Catalunya a la seva autodeterminació»). L'Estat espanyol ha vulnerat impunement els drets humans i els drets dels pobles i, per tant, ha perdut tota legitimitat a Catalunya.

Amb tots els fets ocorreguts durant aquest 2017, les eleccions il·legítimes del 21 de desembre esdevingudes un nou plebiscit unilateral organitzat pel mateix Estat espanyol, (amb la clara intenció de fer-se seu el Parlament i el Govern, fent una campanya bruta amb tota mena de suports a les propostes unionistes i tota mena d'entrebancs per a les forces independentistes) han ratificat la decisió ciutadana del 27 de setembre del 2015 i la República proclamada el 27 d'octubre del 2017. Amb gairebé un 80% de participació, amb majoria de vots i escons per a les forces independentistes, l'independentisme és avui més fort que mai. Ho és tant des de la pròpia presa de consciència d'una àmplia majoria social, com des de la fortalesa organitzativa de la societat civil (d'especial rellevància l'ANC) i conseqüentment, des de la seva representativitat política i institucional.

4 Objectius estratègics

Els objectius estratègics que ens hem de marcar a partir d'ara segueixen sent molt similars als del Full de Ruta anterior, tot i que se n'afegeixen alguns de nous.

Relatiu a l'Assemblea

- **Preservar el caràcter no violent i pacífic** del procés i de les mobilitzacions, denunciar qualsevol provocació que intenti generar violència i col·laborar amb altres entitats especialitzades en la formació popular d'accions no violentes de protesta, intervenció i d'oposició pacífica.

- Mantenir i reforçar **la independència de l'ANC respecte dels partits polítics** com a garantia d'una transversalitat clau en el compromís i la mobilització de la societat. Però l'ANC no és ni pot ser neutral pel que fa a l'objectiu de la República catalana ni pel que fa als grans valors transversals de democràcia real, justícia, solidaritat i defensa dels drets individuals i col·lectius dels seus ciutadans.
- Definir l'estratègia i la planificació d'accions per **respondre a la repressió de l'Estat espanyol** (hem après que la seva repressió no té límits i és a tots els nivells) i, de forma proactiva, **construir la República proclamada a partir de l'apoderament de la gent** (la construcció de la República no és delegable).

Relatius al moviment per la independència de Catalunya

- Mantenir la **unitat d'acció** de les formacions polítiques i de les entitats independentistes, del conjunt de la base social de l'independentisme, com a garantia de la consolidació de la República.
- Contribuir a **una coordinació del moviment per la República** en una forma que resulti eficaç per fer front als reptes que presentarà la seva implementació.
- **Mantenir i intensificar la mobilització** de la societat catalana de manera no violenta per aconseguir l'alliberament dels presos polítics, el retorn dels exiliats, i defensar la República catalana i el seu reconeixement efectiu i legítim.
- **Augmentar la base social per la República** per ampliar i enfortir la majoria existent. Per fer-ho caldrà treballar conjuntament amb diferents sectors, plataformes i moviments que incideixin en els aspectes socials i polítics regeneradors de la nostra societat.

Relatius a la implementació de la República catalana

- Instar el Govern de la Generalitat i el Parlament a construir la República proclamada com un marc real de garantia de drets civils i socials, enfront de la involució democràtica i repressiva que està duent a terme l'Estat espanyol. Un **poder efectiu i no dependent** de l'Estat espanyol en els àmbits següents:
 - Finançament i control de la hisenda catalana.
 - Poder judicial i fiscalia imparcials i al servei de la societat catalana.

- Força pública suficient per garantir la seguretat dels catalans en les circumstàncies ordinàries i també en les situacions de conflicte.
- Instar el Govern de la Generalitat a desenvolupar la Llei de la comunitat catalana a l'exterior, estenent els drets dels catalans residents fora del país, per tal de disposar del cens dels catalans a l'estranger que ha de facilitar la seva participació electoral.
- Potenciar i treballar el debat sobre el futur que volem per al nostre país, amb la participació d'entitats i organitzacions socials per tal que s'acompleixin totes les premisses per a la consolidació de la República catalana, la **convocatòria d'eleccions constituents, la confecció participativa de la Constitució catalana i el referèndum per ratificar-la**.
- Aprofundir la **col·laboració amb el món local sobiranista** per aconseguir el compromís dels ajuntaments, consells comarcals i diputacions en la construcció de la República des dels seus àmbits d'actuació.
- Reforçar la **coordinació amb els moviments sobiranistes** del conjunt dels Països Catalans, en el si de la Confederació d'Entitats Sobiranistes dels Països Catalans, així com amb els moviments sobiranistes i d'aprofundiment democràtic d'altres nacions de l'Estat espanyol i d'Europa que comparteixen l'aspiració d'una Europa dels pobles i de les nacions lliures.
- Treballar per aconseguir el màxim **suport internacional** per tal que es reconegui el dret a l'autodeterminació exercit pel poble català l'1 d'octubre i la República catalana proclamada el 27 d'octubre.

5 Línies d'actuació estratègica

La situació i els moments excepcionals que vivim fan que haguem de reconsiderar l'estratègia per aconseguir el nostre objectiu. Reconsiderar però, no vol dir que haguem de decidir una sola estratègia. La millor manera d'aconseguir el nostre objectiu és diversificar les estratègies. Per això, les línies d'actuació estratègica cal analitzar-les des de tres vessants diferents o camins: el camí social, el nacional, i l'internacional.

5.1 El camí social

Les formes d'organització i de funcionament de la societat civil han d'adaptar-se a la nova situació sortint de les eleccions del 21D i de les lliçons que se'n poden extreure. Cal implementar les estratègies que col·loquin la societat civil organitzada, ferma, decidida i conseqüent, com a creadora d'estructures d'estat socials.

La mobilització ciutadana

Tots els fulls de ruta anteriors tenien en compte la mobilització ciutadana com una de les línies d'actuació estratègica bàsica de l'ANC. En el darrer es parlava concretament de "mobilització ciutadana pacífica i democràtica, multitudinària, transversal, proporcionada però contundent". Aquesta mobilització segueix sent l'ànima de totes les actuacions que ha de dur a terme l'Assemblea. Segueix també vigent el compromís, com ha estat fins ara, de preparar, organitzar, convocar i coordinar mobilitzacions de caire pacífic, no violent, respectuós i democràtic, col·laborant sempre que calgui amb altres entitats i organitzacions, que serveixin per defensar qualsevol dels objectius aconseguits, o bé, per reclamar-ne de nous, sempre en pro de la República catalana.

L'apoderament i el lideratge de la ciutadania

Ha arribat el moment que la ciutadania agafi el pes de la construcció d'un nou estat. Hem tingut mostres que la ciutadania ben organitzada és capaç de decidir el seu funcionament en certs aspectes. Cal que com a societat ens plantejem d'una vegada per totes com ho fem perquè les nostres institucions no siguin les que ens condueixin sinó que siguem nosaltres, els ciutadans, els que ens plantejem com podem aconseguir que la nostra societat funcioni millor.

Des de l'inici, s'ha anat demostrant en diverses ocasions que els partits polítics, per la seva pròpia naturalesa i pel context autonòmic que en marca el seu funcionament, acaben traslladant les seves febleses i dinàmiques a les institucions. Això provoca inconsistències i tensions en l'acció conjunta de la causa independentista.

L'actual sistema de partits és útil sempre que els projectes sorgeixin dels propis partits, siguin liderats per ells i s'emmarquin en la seva estructura jerarquitzada, però no sempre dóna sortida a canvis socials sorgits de la ciutadania que hagin de ser

afrontats de forma transversal. Hem avançat molt en apoderament ciutadà, però caldria encara fer un salt endavant i canviar la relació entre els diferents actors polítics (també els republicans) i reforçar l'acció política unitària nacional liderada per la ciutadania.

L'ANC, conjuntament amb la resta de la ciutadania, treballarà per reforçar aquesta acció política unitària (oberta a totes les forces independentistes) que permeti acordar els passos a seguir en aquesta nova etapa des de la ciutadania mitjançant processos participatius o de consulta. A més, d'aquesta manera serà molt més factible poder engegar i promoure un veritable procés participatiu constituent, on totes les forces independentistes hi tinguin cabuda, de manera individual i col·lectiva, i ens puguem centrar a definir la Catalunya del futur que volem.

L'aparició de diversos grups organitzats a partir de l'1 d'octubre suposa una oportunitat i un repte, com és treballar amb aquests nous espais de participació ciutadana als quals hem d'implicar en els debats territorials i sectorials. Això ha de ser el tret de sortida del Procés Constituent en la fase participativa ciutadana que ha d'indicar als partits polítics quin és el model de país que volem construir entre tots i quina ha de ser l'acció de govern i de debat parlamentari necessari per implementar-lo.

La majoria social

Tot i disposar d'un suport majoritari, tal com van mostrar les urnes el darrer 21 de desembre de 2017, hem de seguir ampliant la nostra majoria social. Cal implicar tota la societat, no només els independentistes, a la construcció d'aquesta República que ha estat proclamada.

En aquest marc, cal seguir l'activació del procés constituent. Aquest procés, va quedar seriosament frenat per tota la preparació del referèndum, la seva execució i tots els fets que han ocorregut amb posterioritat. És imperatiu que es reprengui aquest procés constituent i que tota la societat catalana en conjunt pugui participar en la concepció de la nova República.

L'enfortiment de l'Assemblea Nacional Catalana

En aquests moments en què estem plantejant una revisió i reestructuració del procés de construcció de la República catalana, cal que l'ANC posi negre sobre blanc les pròpies mancances i elements de millora. Cal que la ciutadania pugui emmirallar-se en una entitat forta i dinàmica i que pugui donar sortida, en cada moment, al progrés del procés d'emancipació nacional.

L'estructura actual de l'ANC fa que sigui una entitat gran, però també complexa a l'hora de prendre decisions i a vegades lenta i poc dinàmica, fets que en ocasions motiven que l'Assemblea reaccioni tard.

Cal que el nou Secretariat Nacional sortint de les properes eleccions faci un procés d'anàlisi i incorpori les millores necessàries per fer de l'ANC una entitat més eficient i àgil que pugui funcionar de manera òptima en els temps tan convulsos que vivim. Una ANC que no es pugui veure afectada per interessos personals o polítics. Aquest procés, però, ha de comptar necessàriament amb les aportacions del conjunt de les assemblees territorials, sectorials i exteriors, on les consultes telemàtiques siguin un instrument habitual en el nostre funcionament.

L'escalada judicial

L'escalada judicial per part de l'Estat espanyol contra el procés independentista s'ha de respondre amb una escalada judicial provinent de la societat civil, més enllà de fer protestes al carrer. És per això que l'ANC ha d'iniciar contactes amb altres entitats i actors per tal de dur a terme denúncies a tribunals nacionals i internacionals per a cadascuna de les ingerències o atacs rebuts per l'Estat i acompanyar-les de campanyes mediàtiques que les difonguin. Cal denunciar internacionalment la justícia espanyola, que atada pel PP, crea "casos" i "causes generals" per multar i tancar a la presó indiscriminadament els independentistes, en un atac que ho és a tots els demòcrates. També cal perseguir judicialment les idees suprematistes i feixistes que atempten contra els drets humans de les persones o dels pobles.

Cal alimentar aquesta estratègia per plantar cara d'una vegada a aquesta via en la que l'Estat centra la major part de les seves accions.

5.2 El camí nacional

La derogació de l'article 155: el retorn a la normalitat democràtica

Un cop vist el resultat de les eleccions del 21 de desembre de 2017 queda palès que una majoria de la societat catalana vol seguir el camí per assolir la sobirania. La majoria independentista ha demostrat estar ben consolidada i la majoria silenciosa unionista s'ha demostrat inexistent. La suma de les forces partidàries que Catalunya decideixi el seu futur mitjançant un referèndum vinculant i pactat ha obtingut una victòria incontestable.

Davant d'aquest escenari, l'ANC exigeix la restitució del Govern legítim i les seves estructures, la derogació de l'article 155 i de tots els seus efectes, i l'alliberament de tots els presos polítics, el lliure retorn dels exiliats, i el tancament de totes les causes judicials obertes arran del procés. Per tant, farem les mobilitzacions que calgui fins que això es produeixi.

És possible que l'Estat espanyol estigui temptat a excedir-se novament i vulnerar tant les seves pròpies lleis com l'Estatut, a aplicar de forma fraudulenta l'article 155 de la Constitució espanyola (intervenint els comptes catalans, dissolent el govern i el parlament i convocant eleccions il·legítimes) i ens porti a haver de reiterar la nostra majoria sobiranista i republicana. Haurem de plantar-hi cara en tot moment, la ciutadania s'ha de mobilitzar pacíficament però de forma decidida i contundent perquè el 155 no es pugui tornar a aplicar ni políticament, ni socialment, ni operativament.

Tot i així, si fos el cas, l'ANC treballarà en les línies següents:

- Defensar a ultrança els valors democràtics i denunciar amb tots els mitjans legítims a l'abast les vulneracions en els processos electorals.
- Dotar-se d'un discurs i d'una estratègia comunicativa més eficaç per arribar als sectors de població que han resultat més allunyats dels nostres missatges, sistemàticament silenciats o manipulats per la potencia mediàtica de l'unionisme.
- Portar a terme un treball regular de desemmascarar les mentides sistemàtiques dels partits unionistes i del Govern espanyol i les afirmacions notòriament contradictòries amb els fets reals.

- Fer costat a totes les forces polítiques favorables a la República catalana.

Per això caldrà la **mobilització pacífica en col·laboració amb equips o entitats de treball jurídic** per lluitar per:

- recuperar les institucions catalanes per contrarestar els danys causats per l'aplicació de l'article 155.
- l'alliberament de presos i el reconeixement de la il·legalitat dels empresonaments, exigint una justícia justa, despolititzada i imparcial.
- internacionalitzar la anormalitat democràtica que suposa que el vot d'uns ciutadans europeus no es pugui materialitzar en un govern legítim per impediments polítics absolutament il·legals que atempten contra la normalitat judicial i els drets fonamentals més bàsics.
- establir unes bases sòlides per impedir l'acció il·legal de l'Estat i que no destrueixi les bases d'autogovern de Catalunya.
- consolidar les bases socials de la República amb una acció de govern que faci visibles les millores que comporta respecte a la monarquia espanyola per als sectors socials més desfavorits.

La implementació de la República catalana

El resultat de les eleccions del 21 de desembre de 2017 ratifiquen el camí iniciat pel Parlament i el Govern de la Generalitat des del 27 de setembre de 2015. Per això, instem el Govern de la Generalitat que prengui mesures per construir la República, creï i executi les normes i decrets que suposin avançar cap a la seva implementació i l'inici del procés constituent. Només així podrem actuar com un estat i en conseqüència obtenir el reconeixement internacional que ens ha de permetre la negociació d'Estat a Estat amb Espanya, aconseguir la llibertat dels presos polítics i el retorn dels nostres polítics a l'exili, així com acordar els terminis de la separació amb l'Estat espanyol.

L'ANC estarà amatent i exigirà permanentment a les forces polítiques i socials que cal anar implementant la República pas a pas, però sense pausa. Treballarem, doncs, per mantenir-nos units i actius a tot el territori.

5.3 El camí internacional

Haver participat a les eleccions del 21 de desembre de 2017 i haver-les guanyat tan rotundament fa que no pugui seguir vigent la inhibició de la Unió Europea (que ho relega a un problema intern de l'Estat espanyol) de totes les demandes de la societat catalana, entre elles, el reconeixement internacional de la nova República. La protecció entre els estats socis de la UE ha de tenir com a límit la vulneració dels drets fonamentals als propis ciutadans per part dels mateixos estats socis.

Per tant, l'ANC ha d'iniciar una campanya amb el focus posat sobre les institucions europees, els governs dels estats membres i la seva opinió pública, i el conjunt de la comunitat internacional i les seves institucions per posar en evidència l'Estat espanyol, el seu totalitarisme i les seves greus mancances democràtiques i fer-lo entrar en contradicció permanent a ulls internacionals i en els paràmetres econòmics globals.

Fins ara, Europa només ha reaccionat sobre la base dels seus contactes polítics estratègics i només ha considerat fer costat als seus socis directes, els estats membres actuals. No oblidem tampoc el paper que tenen els diferents grups parlamentaris europeus i el seu equilibri a la cambra europea. L'ANC ha de potenciar el següent conjunt d'accions específiques per provocar la reacció de les institucions internacionals:

- Establir vincles amb els pobles i les organitzacions socials de la UE amb la finalitat de d'identificar suports i ser propositius en l'oferta del paper que pot jugar Catalunya com a aliada.
- Seguir amb la línia de treball de difondre als mitjans de comunicació internacional la situació i les aspiracions de Catalunya.
- Constituir una xarxa de forces polítiques i socials d'Europa favorable a l'Europa de les nacions i els pobles.
- Posar èmfasi en el paper de les assemblees exteriors com a veu organitzada a l'exterior de la voluntat del poble de Catalunya i les seves aspiracions democràtiques.

És previsible que tinguem un nou escenari de confrontació política, tot i haver ratificat la República en les eleccions del 21 de desembre de 2017, en el que serà necessari

que preparem accions específiques sobre diferents àmbits estratègics per cercar el ressò polític i econòmic en l'àmbit europeu i internacional.

No es podria entendre que la comunitat internacional permeti un altre cop d'estat com el que ja hem patit, per tant s'ha de potenciar la incidència a Europa i el món amb tota mena d'accions que ens permetin estendre i consolidar el reconeixement de la República catalana.